

سیاست
پژوهش
دانش

فرداز که با پژوهش

محمد رضا حاشمی

هفتة پژوهش؛ نیازها و کاستی‌ها

هفتة پژوهش سبب خیری است که هر ساله از رهگذر آن، توجهات همگان به این موضوع و نقش آن در توسعه کشور در ابعاد مختلف جلب می‌شود. یکی از اهداف پژوهش در آموزش‌وپرورش، فرهنگ‌سازی نسبت به امر تحقیق است تا بدین وسیله حساسیت مسئولان درباره پژوهش، نیازها و کاستی‌های آن برانگیخته شود. در سال ۸۸ «با مطالعه و پژوهش تصمیم‌گیری کنیم» شعار هفتة پژوهش بود. به عبارت دیگر، «فردای بهتر با پژوهش در آموزش‌وپرورش» نیز جمله تکراری مسئولان وقت آموزش‌وپرورش محسوب می‌شد. حال سؤال اساسی این است که در برنامه‌ها و تصمیم‌گیری‌های جدید، به چه میزان مطالعه جدی (و نه شعاری) و پژوهش انجام گرفته است؟ در عصر حاضر، پژوهش به عنوان بنیاد و بستر توسعه جوامع به شمار آمده است؛ به نحوی که بخشی از توسعه‌یافته‌گی جوامع را با نشانگرهای پژوهش محک می‌زنند. فراموش نکنیم پژوهش در آموزش‌وپرورش نسبت به سایر نهادهای جامعه از اهمیت مضاعفی برخوردار است. زیرا آموزش و پژوهش در ماهیت خود از یک سخن هستند و فرایند و نتیجه آموزش از پژوهش جدانشدنی است. در این شماره از مجله رشد آموزش راهنمایی تحصیلی نتایج دو پژوهش و تحلیل را که می‌تواند در فرهنگ و آموزش‌وپرورش ما تأثیرگذار باشد، برای شما همکاران محترم آماده کرده‌ایم؛ یکی گفتاری از دکتر محمدرضا سنگری درباره حادثه کوتاه، اما ماندگار عاشرواری امام حسین(ع) و دیگری گفتارگو با دکتر عبدالعظیم کریمی در زمینه آرمون بین‌المللی تیمز و پرلز. امید است بتوانیم از نتایج این پژوهش‌های ارزشمند که حاصل زحمات شبانه‌روزی پژوهش‌گران بزرگوار است، برای شناخت بهتر رسالت خود بهره‌لازم را ببریم. پژوهش گنج نهانی است که متأسفانه هنوز ارزش واقعی آن را نمی‌دانیم و اکتفا کردن به حرکتی نمادین مانند به صدا درآمدن زنگ پژوهش به تنها یعنی نمی‌تواند ما (معلمان) و دانش‌آموزان را پژوهش‌گر و مسئولان را پژوهش باور نماید. آن‌چه از ضروریات تحول در آموزش‌وپرورش به شمار می‌رود، تغییر نگاه سیاست‌گذاران و مسئولان به مقوله پژوهش است تا آن را صرفاً یک فرایند تشریفاتی و لوکس نینداریم بلکه باور کنیم کیفیت پژوهش‌ها تأثیر ماندگار و قطعی‌تری بر برنامه‌های ما خواهد داشت.

سیاست
پژوهش
دانش